

Astăzi, Luni, 8 Iulie, 2024

Sf. Mare Mc. Procopie și mama sa,

Sf. Mc. Teodosia

†) Sf. Mc. Epictet preotul și Astion monahul

Romani 7

1 Oare nu știți voi, fraților, – fiindcă le vorbesc aceluia care cunosc legea¹ – că legea are putere asupra omului atâta timp cât el trăiește?

2 Căci femeia măritată este legată prin lege de bărbatul ei atâta timp cât el trăiește; dar dacă i-a murit bărbatul, este dezlegată de legea bărbatului².

3 Prin urmare, ea se va numi adulteră dacă va fi cu alt bărbat în timp ce bărbatul ei trăiește; dar dacă i-a murit bărbatul, este liberă față de lege, așa încât ea să nu fie adulteră dacă ia un alt bărbat.

4 Tot așa, frații mei, și voi prin trupul lui Hristos i-ați murit legii³ spre a fi ai Altuia, ai Celui ce a înviat din morți, ca să-I aducem roade lui Dumnezeu.

¹ Aici e vorba, probabil, de legea romană ca termen de analogie.

² = Liberă față de contractul conjugal.

³ = Legea Vechiului Testament.

5 Când eram în trup⁴, patimile – cele prin lege păcătoase – lucrau în măduarele noastre, ca să-i aducem roade morții;

6 dar acum ne-am desprins de lege, murindu-i aceleia care ne ținea robi, ca să slujim întru înnoirea duhului, iar nu întru vechimea literei⁵.

7 Ce adică vom zice?: că legea este păcat? Ferească Dumnezeu! Păcatul însă nu l-am cunoscut decât prin lege. Că pofta n'aș fi știut-o dacă legea n'ar fi zis: **Să nu poftesti!**

8 Dar păcatul, aflându-și prilej

⁴ Literal: în carne, sub stăpânirea cărnii. În opoziție cu duhul, carnea (materia carnală a trupului) este sediul concupiscentei, al senzațiilor erotice din care derivă paternitatea și ereditatea (roada), simbol al oricărui fel de fapte rele. În limbajul Apostolului, expresia „după trup” desemnează supunerea față de legile carnale. Harul operează înstăpânirea duhului, etapă care o lasă în urmă pe aceea dominată de pasiunile carnale.

⁵ Opoziția dintre duhul care înnoiește și litera care ucide (vezi și 2, 29 și nota).

prin poruncă⁶, a lucrat în mine tot felul de pofte. Căci în lipsa legii păcatul era mort.

⁹ Odinioară eu trăiam în lipsa legii; dar când a venit porunca, păcatul a prins viață,

¹⁰ iar eu am murit. Și porunca dată spre viață mi s'a aflat a fi spre moarte!

¹¹ Pentru că păcatul, aflându-și prilej prin poruncă, prin ea m'a înșelat și m'a ucis.

¹² Așadar, sfântă este legea și sfântă este porunca și dreaptă și bună.

¹³ Atunci, ceea ce este bun mi s'a făcut mie moarte? Ferească Dumnezeu! Ci păcatul, tocmai ca să se arate păcat, prin ceea ce este bun mi-a adus moartea, pentru ca prin poruncă să devină păcatul peste măsură de păcătos.

Matei 9

³⁶ Și văzând El mulțimile, I S'a făcut milă de ele, că erau necăjite și răătăcite ca niște oi care n'au păstor.

³⁷ Atunci le-a zis ucenicilor Săi: „Secerișul este mult, dar lucrătorii sunt puțini.

⁶Interdicția expresă de a păcătui se constituie într'o trambulină de pe care păcatul, trezit din amorțire, se lansează și atacă.

³⁸ Rugați-L deci pe Domnul secerișului să scoată lucrători la secerișul Său”.

Matei 10

¹ Și chemându-i pe cei doisprezece ucenici ai Săi, le-a dat lor putere⁷ asupra duhurilor necurate, ca să le scoată și să tămăduiască toată boala și toată neputința.

² Iar numele celor doisprezece apostoli sunt acestea: Întâi Simon, cel numit Petru, apoi Andrei, fratele lui; Iacob al lui Zevedeu și Ioan, fratele lui;

³ Filip și Bartolomeu, Toma și Matei vameșul, Iacob al lui Alfeu și Levi ce se zice Tadeu;

⁴ Simon Canaaneanul și Iuda Iscarioteanul, cel ce L-a și vândut.

⁵ Pe acești doisprezece i-a trimis Iisus, poruncindu-le acestea: „În calea păgânilor să nu mergeți și'n cetate de Samarineni să nu intrați⁸;

⁶ ci mai degrabă mergeți la oile cele pierdute ale casei lui Israel⁹.

⁷Și aici, prin „putere” se înțelege nu capacitate sau îndemânare, adică ceva ce se poate învăța, ci autoritatea divină pe care apostolii urmează s'o exercite.

⁸Interdicție tactică: la începutul misiunii lor, apostolii nu trebuiau să pară în fața Iudeilor că s'au „spurcat” cu păgânii și Samarinenii.

⁹Expresie biblică frecventă; ca moștenitor direct al alegerii și făgăduințelor

7 Și mergând, propovăduiți grăindu-le: S'a apropiat împărăția cerurilor!

8 Pe cei bolnavi tămăduiți-i; pe cei morți înviați-i; pe cei leproși curățiți-i; pe demoni scoateți-i afară; în dar ați primit, în dar să dați.¹⁰

Tâlcuire

Trimițându-i pe Sfinții Apostoli la propovăduire, Domnul le-a poruncit să-i cheme pe toți, grăind: „S-a apropiat împărăția Cerurilor”, adică: „A venit împărăția, intrați în ea”. Dar noi ce trebuie să propovăduim? Trebuie să strigăm tuturor cât ne ține gura: „Fii ai împărăției! Nu fugiți din împărăție în robie”, fiindcă oamenii fug. Pe unii îi robește libertatea minții: „Nu vrem, zic ei, lanțurile credinței și povara autorității, fie ea și dumnezeiască; noi înșine vom rezolva și vom hotărâ toate problemele”. Ei, și au hotărât. Au născocit niște povești mai puerile decât

divine, poporul lui Israel era primul căruia să i se ofere șansa mântuirii.

¹⁰ *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

mitologia grecilor – și se fălesc... Pe alții îi atrage calea cea largă a patimilor: „nu vrem”, spun aceștia, „să știm de porunci ori de cerințe ale conștiinței – toate astea sunt abstracțiuni: noi avem nevoie de realitatea palpabilă”. Și au mers după aceasta. Ce a ieșit de aici? „Alăturatu-s-au dobitoacelor necuvântătoare.” Oare nu din această decădere morală a luat naștere și teoria provenienței omului din animale? Iată încotro se îndreaptă! Iar de Domnul fug toți, toți fug...¹¹

¹¹ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.